De blikken fluit

Daan Zonderland

bron
Daan Zonderland, *De blikken fluit*. De Fontein, Utrecht z.j. [1948]

Zie voor verantwoording: https://www.dbnl.org/tekst/zond002blik01_01/colofon.php

Let op: boeken en tijdschriftjaargangen die korter dan 140 jaar geleden verschenen zijn, kunnen auteursrechtelijk beschermd zijn. Welke vormen van gebruik zijn toegestaan voor dit werk of delen ervan, lees je in de gebruiksvoorwaarden.

dbnl digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren

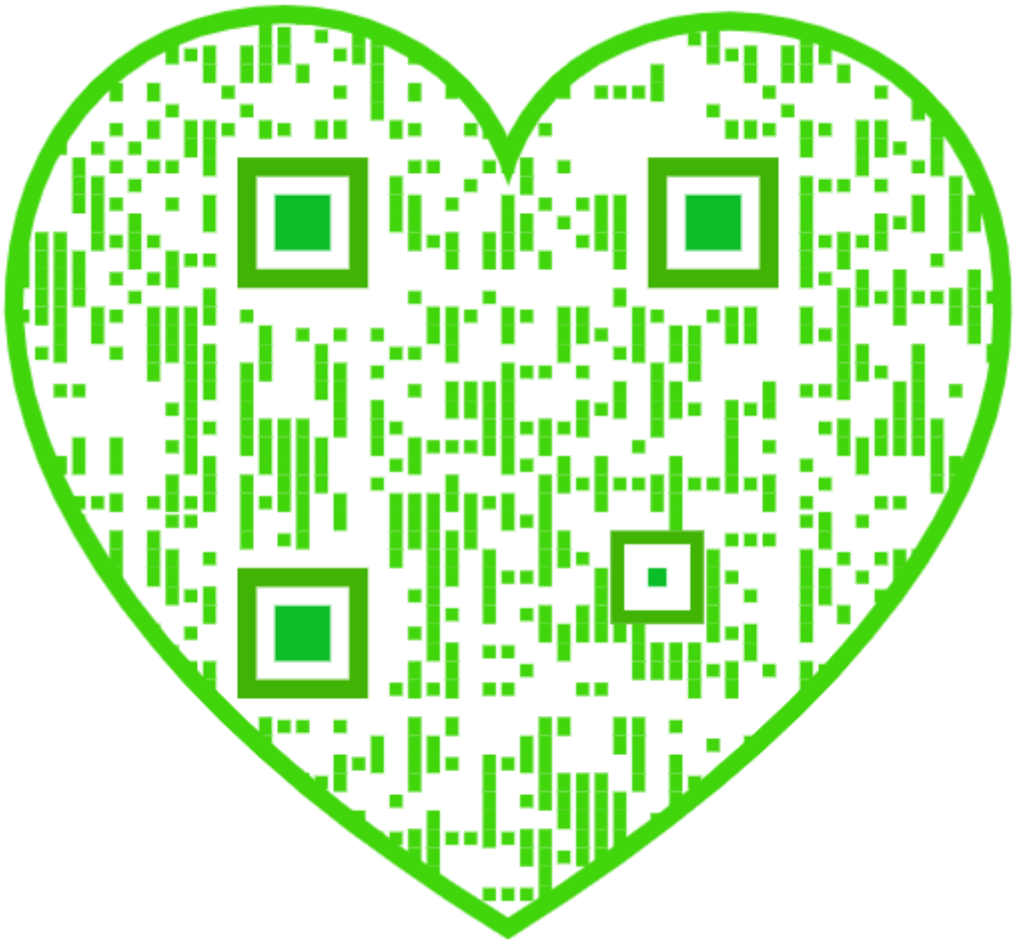

[Er stond een hond te vissen]

Er stond een hond te vissen
Aan zee bij Callandsoog.
En telkens als zijn dobber zonk,
Dan ging zijn staart omhoog.

En telkens als het mis was,
Dan rammelde zijn maag,
Dan kwam de dobber boven
En ging zijn staart omlaag.

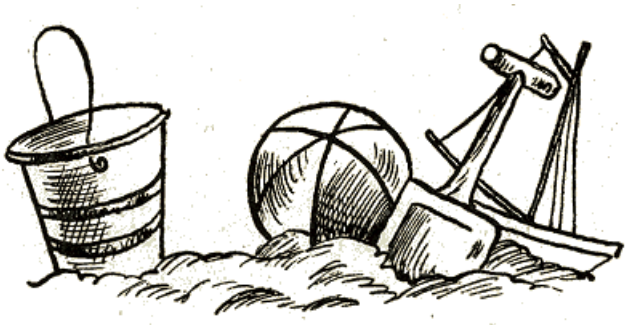

[In Amsterdam bij de Muiderpoort]

In Amsterdam bij de Muiderpoort
Daar woont een oude man.
Hij draagt een hoge, stijve boord,
En slaapt zoveel hij kan.
Hij heeft een nachthemd met een koord,
Een slaapmuts met een kwast.
En als je op zijn venster klopt,
Dan kruipt hij in de kast.

[Zeven ratten]

Zeven ratten
En zeven muizen
En zeven kikkers
Met schorten voor
Zongen tezamen
Zeven maal ‘Amen’
En gingen er toen als
De wind vandoor.

Maar de politie
En de gendarmen
En de soldaten
Grepen ze vast,
Brachten de daders
Thuis bij hun vaders.
Die sloten ze op in
De kelderkast.

[De burgemeester van Potsdam]

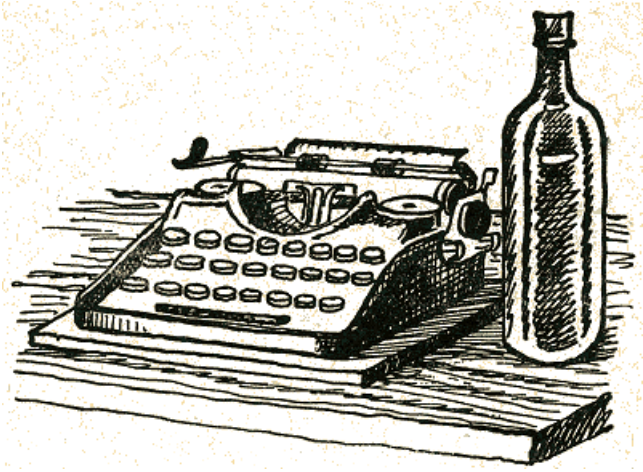

De burgemeester van Postdam
Die had een schrijfmachine.
Dat ding dronk op een Zondagnacht
Een hele fles benzine.

Toen schreef het ding uit eigen kracht
Twee hele dikke boeken.
Het ene heette: ‘Recht door Zee’.
Het andre: ‘Bramen zoeken’.

Toen schreef het uit louter narigheid
Nog zeven documenten.
Toen sprong het over de tafelrand
En viel aan gruuzlementen.

[Tien nikkers woonden in een boom]

Tien nikkers woonden in een boom.
Daar aten ze rijst en dronken ze room.
Daar zongen ze liedjes en leerden ze Frans.
Daar vroeg de een den ander ten dans.

Maar soms woei de wind zo vreeslijk hard.
Dan sloeg de nikkers de angst om het hart.
Dan kregen ze allen een bleek gezicht
En bonden de deur met een touwtje dicht.

[Twee knieën knielden in het gras]

Twee knieën knielden in het gras,
Omdat hun baas aan 't bidden was.
De ene zei: ‘Het is toch wat.
Nu is het gras al weer zo nat.’
De andre klaagde: ‘Ik word ziek
En krijg beslist weer rheumatiek.’
Toen sloeg hun meester een groot kruis
En nam zijn knieën mee naar huis.

[Er staat een huis met een rieten dak]

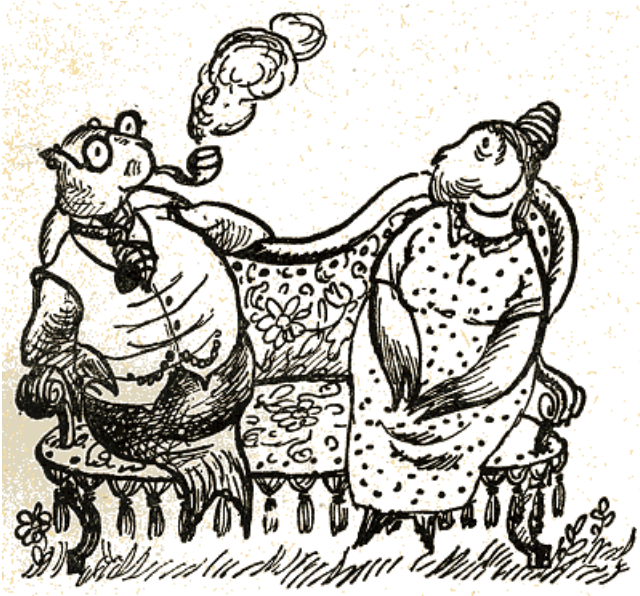

Er staat een huis met een rieten dak
Bij Stavoren aan de dijk.
Daar zit een zeehond met zijn vrouw
De hele dag te kijk.
Zij zitten er op een canapé
Bij de voordeur onder de bel.
En als je ze een kwartje geeft,
Dan zeggen ze: ‘Dankjewel.’

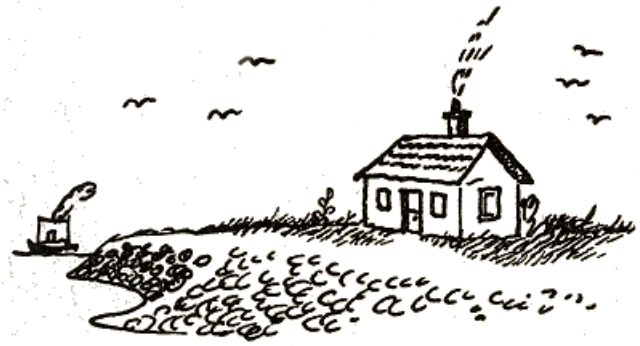

[Een schip met zeven zeilen]

Een schip met zeven zeilen
Voer op de oceaan.
Twee haaien en een walvis
Zwommen er achteraan.

Want de kaptein was jarig
En gooide alsmaar door
Bij wijze van traktatie
Pasteitjes overboord.

[‘Piep,’ zei de muis bij het keukenraam]

‘Piep,’ zei de muis bij het keukenraam
En at zijn kaas met een korstje eraan.

Hij knipte met zijn linkeroog
En krulde zijn staart in een ronde boog.

Toen dacht hij aan zijn oom in Soest
En lachte tot hij hikken moest.

De poes kroop achter het vergiet
En dacht: ‘Zulke muizen lust ik niet.’

[Tien bokken kwamen te samen]

Tien bokken kwamen te samen
In de herberg ‘De Vrome Haai’.
Ze rookten uit kromme pijpen
Donkerbruin bokkebaai.
Ze dronken uit tinnen kroezen
Donkerbruin bokkebier.
En nu en dan blaatten ze samen
Van louter bokkeplezier.

[Er was eens een professor]

Er was eens een professor
Die at betonnen pap.
Dat deed hij niet uit honger,
Maar voor de wetenschap.

Zijn vrouw stond luid te huilen
En riep bij iedre hap:
‘Ach, Hendrik, neem tenminste
Een beetje bessensap.’

['t Kangoeroetje]

't Kangoeroetje
Droeg een hoedje
En een hemd met
Een koord eraan.
Als hij een vriend zag,
Nam hij zijn hoed af,
Maar zijn hemdje
Hield hij aan.

[Een oude snoek zwom langzaam]

Een oude snoek zwom langzaam
Bij Krimpen in de Lek.
Hij was een beetje koortsig
En had een stijve nek.

‘Je hebt,’ zei een vriendelijk baarsje,
‘Een kou gevat in je kop.’
‘Helaas,’ zei de snoek verdrietig
En at het baarsje op.

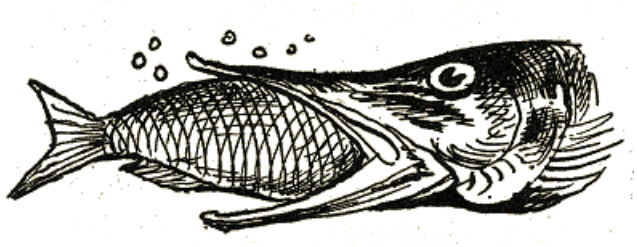

[Een veren matras en een wollen deken]

Een veren matras en een wollen deken
Die wilden de burgemeester spreken.
Zijn vrouw vond het geval niet pluis
En zei: ‘Mijn man die is niet thuis.’

Toen zei de deken tot de matras:
‘Ik wou dat ik geen deken was.
Want, naar het schijnt, is voor een deken
Een burgemeester niet te spreken.’

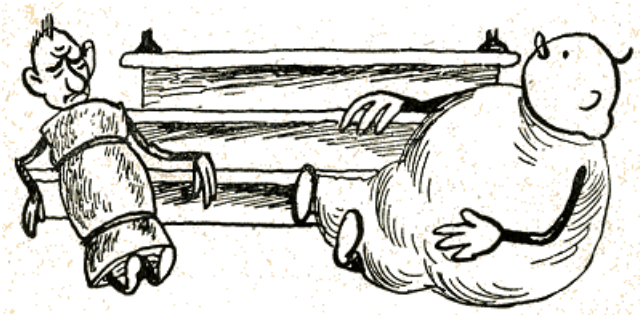

[De Turkse trom en de bazuin]

De Turkse trom en de bazuin
Die kregen samen twist,
Omdat de een, naar de ander zei,
De juiste maat niet wist.

De trom riep: ‘Bomberdebombombom!’
De bazuin riep: ‘Retteketet!’
Toen werden hun vader en moeder boos
En stuurden de twee naar bed.

[Het jagertje dat reed te paard]

Het jagertje dat reed te paard.
Het paardje liep op een draf.
En Jantje die hen voorbij zag gaan
Nam netjes zijn petje af.

Het paardje viel op zijn achterste.
Het jagertje viel op zijn kop.
En Jantje die zette heel bedroefd
Zijn petje weer netjes op.

[Er lag een eiland in de zee]

Er lag een eiland in de zee.
Daar groeide een augurk.
De zee dat was de Zuiderzee.
Het eiland heette Urk.

Daar landde op een zomerdag
Een ui in een bruine broek.
Die bracht de augurk, die zijn tante was,
Een onverwacht bezoek.

[Er voer een kleine kolenboot]

Er voer een kleine kolenboot
Bij Venlo op de Maas.
Een kikker met een houten poot
Was van die boot de baas.

Maar ooievaars houden van kikkervlees
En staan langs de Maas op de loer.
En zag dus de kikker een ooievaar,
Dan wendde hij het roer.

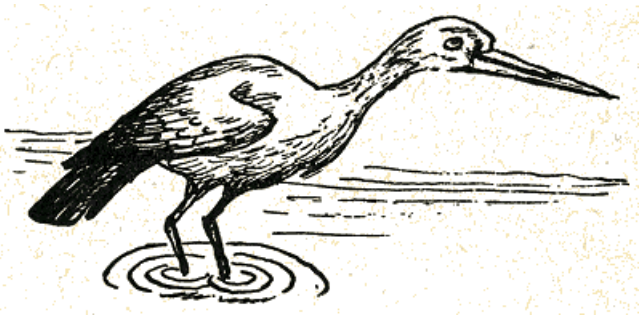

[Er woonden twee witte muizen]

Er woonden twee witte muizen
Aan de weg naar Beverwijk.
Die wilden gaan verhuizen
Naar Wenen in Oostenrijk.

Maar toen de muizen hoorden,
Dat daar veel katten zijn,
Besloten ze maar te gaan wonen
In Alphen aan de Rijn.

[Een koster had een linkerbeen]

Een koster had een linkerbeen
Dat wou beslist niet lopen.
Hij sloeg het en hij schopte het
En trachtte het om te kopen.

Toen bracht de man zijn linkerbeen
Naar een fabriek in Leiden.
Die maakte er vier wielen aan.
Toen kon de koster rijden.

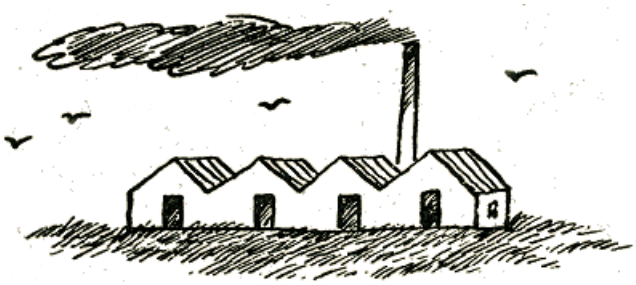

[Een nijlpaard dat op dansles ging]

Een nijlpaard dat op dansles ging
Te Suez in Egypte,
Die vond het zo vervelend dat
Je bij een wals zo wipte.

Hij vroeg zijn dansgeld weer terug
En stotterde verlegen:
‘Het is omdat ik zo wippen moet,
Daar kan mijn maag niet tegen.’

[Een lama vroeg aan een nachtegaal]

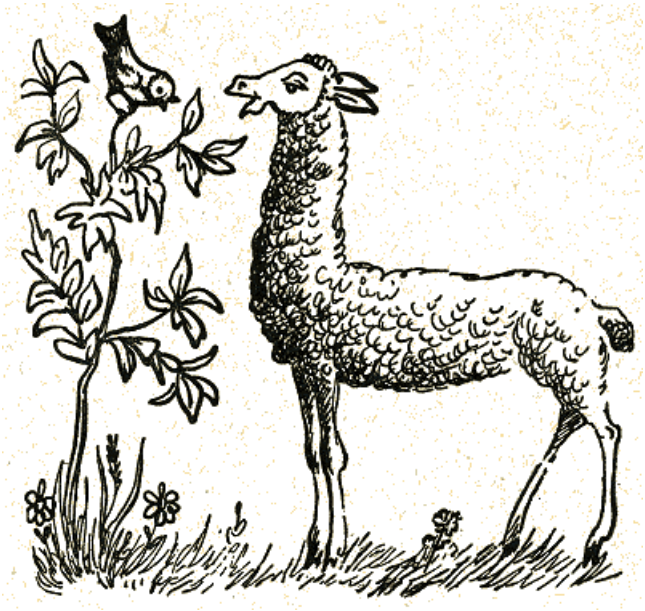

Een lama vroeg aan een nachtegaal:
‘Wil jij een liedje zingen?
Dan zal ik voor je dochtertje
Een wollen nachthemd spinnen.’

‘Wat denk je wel?’ zei de nachtegaal.
‘Ik zing geen lied voor lama's.
En wie trekt er nu nog een nachthemd aan?
Wij dragen alleen pyjama's.’

[Dicht bij Haarlem staat een huisje]

Dicht bij Haarlem staat een huisje
Met een dak van marsepein.
Ieder die er gaat logeren
Krijgt bij elke maaltijd wijn.
Voor 't ontbijt krijg je er taartjes,
Borstplaat of taaitaai naar keus.
En de juffrouw die het opdient
Heeft een puistje op haar neus.

[Ach Jantje, heb je mijn hondje gezien?]

‘Ach Jantje, heb je mijn hondje gezien?
Het heeft twee zwarte oren,
Een lange staart met een pluim eraan
En een witte vlek van voren.’

‘Ja Liesje, ik heb je hondje gezien
Aan 't strand bij Scheveningen.
Daar stond hij met een andre hond
Een Engels lied te zingen.

Toen zongen ze daar het Zondag was
Godsdienstige gezangen.
Toen kwam de politie uit den Haag
En nam de twee gevangen.’

[‘Boe!’ zei de koe]

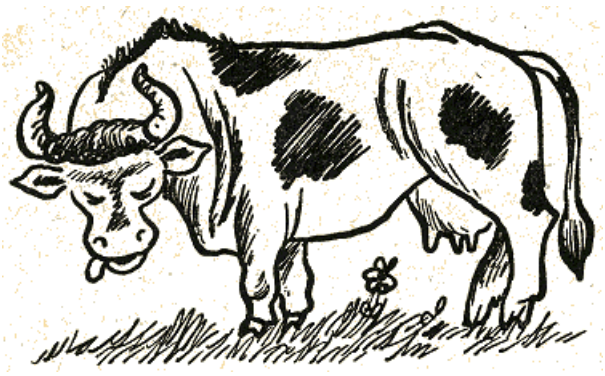

‘Boe!’ zei de koe,
‘Ik ben zo moe.
Ik zou best willen slapen.’
‘Bè!’ zei het schaap,
‘Ik heb zo'n slaap.
Ik hou niet op met gapen.’

‘Hier,’ zei de stier
Met veel plezier,
‘Is juist een groot hotel.’
Toen zwaaide het paard
Verheugd zijn staart
En rukte aan de bel.

[De zon en de maan en een meteoor]

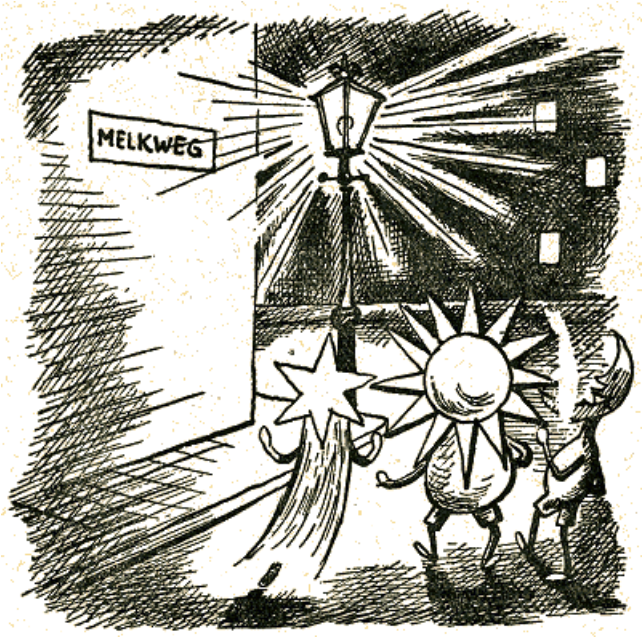

De zon en de maan en een meteoor
Die gingen op bezoek
Bij een ster. Die woonde heel alleen
Bij de Melkweg om de hoek.

‘Wat doen jullie hier?’ riep de ster verschrikt.
‘Wij komen,’ zei de maan,
‘Omdat je gister bij de melk
Weer water hebt gedaan.’

‘En als je dat nu nog eens doet,’
Zei de zon tot de schavuit.
‘Dan sturen wij een olifant
Die blaast je lampje uit.’

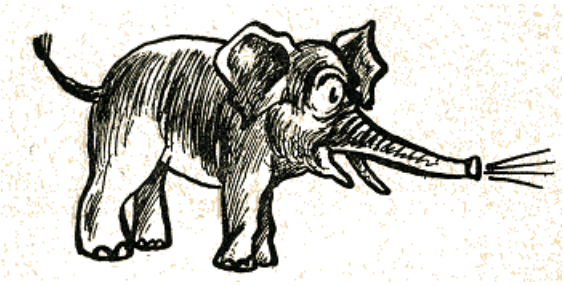

[Een ooievaar die jarig was]

Een ooievaar die jarig was
Die kreeg een mandolien.
Hij riep verheugd: ‘Ik heb nog nooit
Zo'n mooie boot gezien.’

Hij ging er mee uit varen
Al in een boerensloot.
Toen riep een groene kikker:
‘O jee, ik lach me dood!’

Toen riep een stekelbaarsje:
‘O jee, ik lach me ziek!
Wie heeft er ooit een ooievaar
Zien varen op muziek?’

[Een beer en een vos en een witte haan]

Een beer en een vos en een witte haan
Die wilden naar Austraalje gaan.

En op de kade in Amsterdam
Wachtten ze tot de stoomboot kwam.

Toen at de vos de witte haan.
Dan konden ze goedkoper gaan.

De beer at toen de vos maar op
En koos alleen het ruime sop.

Maar denkend aan de dure tijd
Ging de beer zwemmend uit zuinigheid.

De beer verdronk in het Noordzeekanaal.
Dat is het eind van dit reisverhaal.

[Er was eens een arme jongen]

Er was eens een arme jongen
Die had een blikken fluit.
Daar blies hij de zonderlingste
En raarste liedjes uit.

De ouden schudden hun hoofden.
De wijzen werden kwaad.
De koning en zijn ministers
Verjoegen hem van de straat.

Maar alle jongens en meisjes
Gingen er heimlijk op uit
En luisterden 's nachts in het duister
Naar het lied van de Blikken Fluit.